

Nauka o varhanách:

- Varhanní skříň, význam skříně pro šíření zvuku, rezonátor, ozdobná funkce, ochrana přístupu do varhan.
- Varhanní prospekt, funkce ozdobná, bývá osazen největšími píšťalami z dispozice, nejčastěji principál, někdy bývá barevně laděn díky volbě materiálu (měď), objevují se i dřevěné píšťaly, mohou být osazeny horizontální píšťaly (trompety).
- Varhanní píšťaly:
 - dělení dle materiálu (kov, dřevo), konstrukce (labiální, jazykové), otevřené, kryté, polokryté, Mají různé tvary, nejčastěji válcovité, kuželovité, nebo složené tvary, obdélníkové.
 - dělení dle barevných skupin : principálové, flétnové, smýkavé, jazykové, smíšené,
 - dělení dle stopových výšek
 - konstrukce jazykové píšťaly.

Dirigování:

- schémata 2,3,4,5,6, dělení dob, zakončení , fermáty.
- dynamika, tempo, výraz gesta
- dirigování písní, dirigování ordinaria Bříza
- orientace ve sboru, rozestavení a nástupy jednotlivých hlasů.

Chorál:

- Pater noster, Credo, odpovědi
- Typy liturgických knih:
 - Římský misál - modlitby a texty pro kněze
 - lekcionář čtení pro bohoslužbu slova pro lektora, žalmistu, jáhna, kněze
 - graduál pro kantora
 - kancionál pro lid
 - knihy pro slavení jednotlivých svátostí a příležitostných bohoslužeb
- Žalмовé nápěvy "psalmodie" - initium, tenor, flexa, mediace, terminace, žalмовé tony
- Novodobé žaltáře (Olejník, Korejs, Pololáník), žalmový oddíl kancionál 600

Liturgika

- Vznik liturgie – z židovské synagogální a rodinné bohoslužby, konala se po domech, v jídelnách v lidovém jazyce, modlitby se improvizovaly, jedinou knihou bylo Písmo, zpívaly se žalmy z knihy žalmů, také oslavné písně (hymny), slavení liturgie bylo spojeno s „agapé“hostinou, hody lásky. Vývoj liturgických shromáždění je spjatý s místy ovlivněnými křesťanským misijním úsilím a je nezávislý.
- Uvolnění liturgického společenství 600 – 1550 , počátek je charakterizován intenzivní misijní činností v germánském a posléze slovanském teritoriu. Uvolnilo se spojení mezi řeckým Východem a latinským západem završené schizmatem 1054. Liturgie Východu ustrnula a dále se nevyvíjela. Latinské liturgii lid nerozuměl a tím se začíná postupně dělit na liturgicky aktivní klerus a pasivní lid. Presbytář je oddělen do lodí (mřížkou, křížem, na východě ikonostas). Lid je pouze přítomen jako divák a posluchač. Kněz je otočen zády k lidu, modlitby pronáší potichu, aby lid alespoň viděl eucharistii, zavedlo se pozdvihování. Mše se velmi často konaly bez účasti lidu. Kněží přestali kázat, lid při mši rozjímal o utrpení Páně. Postupně mizí přijímání (1215 nařízeno alespoň jednou do roka. Ve 13. stol se začal přesně popisovat ritus (co, kdy a jak má říkat kněz)
- Svátosti jsou smysly vnímatelná znamení neviditelné Boží milosti, ustanovená Ježíšem Kristem. Bohoslužba svátostí je základem a středem bohoslužby církve. Má zpravidla 4 části : úvodní obřady, bohoslužbu slova, bohoslužbu svátosti, závěrečné obřady.
- Svátostí je sedm: Křest – Biřmování – **Eucharistie** – Svátost smíření – Pomazání nemocných – Svátost kněžství – Svátost manželství
- Obsah kancionálu s konkrétním liturgickým zaměřením.